

- anularea articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1954/2003 în măsura în care nu menține interdicția privind accesul navelor spaniole la apele Insulelor Azore pentru pescuitul tonului sau al speciilor de ton;
- retrimiteră cauzei la Tribunalul de Primă Instanță în cazul în care Curtea de Justiție nu consideră că stadiul în care se află procedura permite pronunțarea unei hotărâri definitive; și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Regiunea Autonomă Azore (Região autónoma dos Açores) atât în primă instanță, cât și în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță mai sus menționate pe șapte motive.

În primul rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că protecția acordată recurentei în temeiul articolului 229 alineatul (2) CE nu este suficientă pentru a stabili că recurenta este vizată individual de dispozițiile atacate.

În al doilea rând, Tribunalul de Primă Instanță a concluzionat în mod greșit că numai statele membre, nu și autoritățile regionale, au dreptul de a apăra interesele generale ale teritoriului lor.

În al treilea rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a făcut distincție între considerentele de mediu și cele economice.

În al patrulea rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că dispozițiile atacate nu vor avea efecte dăunătoare asupra rezervelor de pește și asupra mediului marin din Azore și, în consecință, asupra supraviețuirii sectorului pescuitului în această regiune.

În al cincilea rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că efectul dispozițiilor atacate asupra competențelor legislative și executive ale recurentei nu a făcut ca aceasta să fie vizată individual de dispozițiile menționate.

În al șaselea rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că acțiunea recurentei nu este admisibilă pentru motivul lipsei altor căi de atac efective aflate la dispoziția recurentei.

În al șaptelea rând, Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a luat în considerare elementele pe care s-a întemeiat recurenta, fie în mod cumulativ, fie în mod individual.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind gestionarea efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 685/95 și (CE) nr. 2027/95 (JO L 289, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 30).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a cerințelor specifice de acces și a condițiilor asociate care se aplică pescuitului rezervelor de specii de adâncime (JO L 351, p. 6, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 231).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 685/95 al Consiliului din 27 martie 1995 privind gestionarea eforturilor de pescuit referitoare la anumite zone și resurse de pescuit comunitare (JO L 71, p. 5, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 240).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 2027/95 al Consiliului din 15 iunie 1995 de instituire a unui sistem de gestionare a efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare (JO L 199, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 259).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 9 octombrie 2008 — Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Intervenient: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Cauza C-446/08)

(2008/C 327/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Pârâte: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Întrebările preliminare

1) Directiva 2002/46/CE din 10 iunie 2002 ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (4) și articolul 11 alineatul (2), trebuie interpretată în sensul că, în principiu, Comisia are obligația de a defini cantitățile maxime de vitamine și de minerale prezente în suplimentele alimentare, iar statele membre rămân competente să adopte o reglementare în materie atâta timp cât Comisia nu a adoptat actul comunitar necesar?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

a) Dacă, la stabilirea cantităților maxime, statele membre sunt obligate să respecte dispozițiile articolelor 28 și 30 din Tratatul CE, acestea trebuie să se inspire și din criteriile definite la articolul 5 din directivă, inclusiv cerința de evaluare a riscului întemeiată pe date științifice general acceptate într-un sector care se caracterizează încă printr-o oarecare incertitudine?

b) Un stat membru poate stabili cantitățile maxime atunci când este imposibil, cum este cazul fluorului, să calculeze cu precizie aportul de vitamine și minerale din alte surse alimentare, în special din apa de la rețea, pentru fiecare grup de consumatori și teritoriu cu teritoriu? În acest caz, poate statul membru să stabilească un nivel zero dacă stabilește că există riscuri, fără a recurge la procedura de salvagardare prevăzută la articolul 12 din directiva din 10 iunie 2002?

c) La stabilirea conținutului maxim, în cazul în care este posibil să țină seama de diferențele dintre gradele diferite de sensibilitate ale diferitelor grupuri de consumatori, astfel cum prevede articolului 5 alineatul (1) litera (a) din directivă, un stat membru poate avea în vedere și faptul că o măsură, de exemplu o etichetare adaptată, care privește numai acea parte a populației deosebit de expusă la risc, ar descuraja acest grup să recurgă la un nutriment care i-ar fi benefic în doze mici? Luarea în considerare a acestei diferențe de sensibilitate poate conduce la aplicarea, la nivelul întregii populații, a conținutului maxim adaptat pentru populația vulnerabilă, în special copiii?

d) În ce măsură pot fi stabilite niveluri maxime dacă nu există limite de securitate, întrucât nu s-a stabilit existența unui pericol pentru sănătate? Mai general, în ce măsură și în ce condiții ponderarea criteriilor care trebuie avute în vedere ar putea conduce la stabilirea unor niveluri maxime sensibil inferioare limitelor de securitate admise pentru acești nutrienți?

⁽¹⁾ Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 39).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Svea hovrätt (Suedia) la 13 octombrie 2008 — Otto Sjöberg/Åklagaren

(Cauza C-447/08)

(2008/C 327/28)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea hovrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Otto Sjöberg

Pârât: Åklagaren

Întrebările preliminare

1) Discriminarea bazată pe cetățenie sau naționalitate poate să fie, în anumite împrejurări, admisă pe piața națională a jocurilor de noroc și a loteriilor pentru un motiv imperativ de interes general?

2) În cazul în care politica restrictivă aplicată pe piața națională a jocurilor de noroc și a loteriilor urmărește obiective diferite, iar unul dintre aceste obiective privește finanțarea unor activități sociale, se poate considera că, în acest caz, este vorba despre o consecință benefică accesorie politicii restrictive puse în aplicare?

3) Statul poate să invoce motive imperative de interes general pentru a justifica politica restrictivă pe care o aplică în materie de jocuri de noroc dacă societăți controlate de către stat comercializează jocuri de noroc și loterii ale căror venituri sunt încasate în parte de stat, iar unul dintre obiectivele acestei comercializări este de a finanța activități sociale? În cazul unui răspuns negativ, această politică restrictivă poate să fie totuși admisă dacă finanțarea activităților sociale nu poate să fie considerată obiectivul principal al comercializării efectuate?

4) O interdicție absolută de comercializare a jocurilor de noroc și a loteriilor organizate într-un alt stat membru de către o societate de jocuri de noroc stabilită în acest stat și controlată de către autoritățile acestuia, este proporțională prin raportare la obiectivul de a controla și de a exercita o supraveghere a activităților de jocuri de noroc în cazul în care, în același timp, nu există nicio restricție privind comercializarea jocurilor de noroc și a loteriilor organizate de către societăți de jocuri de noroc stabilite în statul membru care aplică această politică restrictivă? Care este răspunsul la această întrebare dacă obiectivul acestei reglementări este de a limita jocurile de noroc?